

Pečeť víry

BOHOSLUŽBY V NAŠICH SBORECH:

Tlučná – neděle od 8,30 hod.

Plzeň – neděle od 10 hod.

Horní Bříza – 1x měsíčně

ZPÍVÁNÍ DĚTÍ ZŠML+MŠ (neděle od 10 hodin)

22.4. – 3.A+3.B

13.5. – MŠ/KDG

20.5. – 4.A+4.B

27.5. – 2.A+2.B

3.6. – 5.A+5.B+6

10.6. – 1.A+1.B

24.6. – 6,7,8

Z OBSAHU TOHOTO VYDÁNÍ

Dr. Dobson –

Omluva od rodičů?

Adam Ford (komiks) –

Slepé papouškování...

Informace z dění

v našich sborech

Lidská práce –

věc posvátná a požehnaná II.

Vlny, které se šíří dál – II.

(Lóis a Eunike)

Bůh se nepáře s tím, co nešil.

- Pavel Kosorin

ÚCTYHODNÉ MANŽELSTVÍ

Manželství ať mají všichni v úctě.

- Židům 13:4a

Úcta. Vážnost. Respekt. Uznání. Kdo nebo co si je zaslouží?

V naší kultuře jsme zvyklí projevovat úctu *starším*, třeba tím, že je pustíme sednout v tramvaji. Také *ženám* projevují muži úctu, např. tím, že jim galantně otevrou dveře. Vážnost si zaslouhuje *prezident* nebo *policista*, i když nám lidsky nemusí zrovna „sedět“. Respekt si zaslouží *každý*, kdo dokázal překonat náhlé těžkosti a nevzdal svůj životní boj. Uznání bezesporu patří i *válečným veteránům*, které po letech vítají obyvatelé osvobozených měst.

Kromě úctyhodných lidí zaslouhuje úctu všech také jeden Boží „vynález“: *manželský stav*. Spojení mezi mužem a ženou. Jednota dvou odlišností. Svornost v dobrém i zlém, v bohatství i chudobě, ve zdraví i nemoci. Přílnutí, které Bůh působí a člověk nemá rušit.

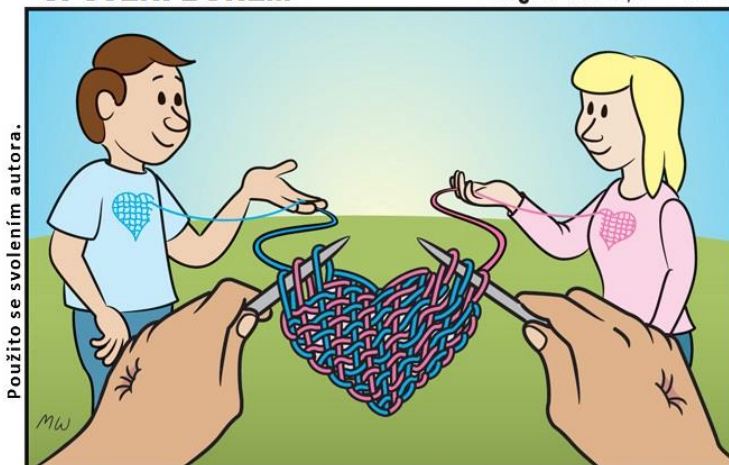
Jen a pouze k vlastní škodě *znevažuje* člověk tento úžasný fenomén, který zahrnuje zamilovanost a romantiku, důvěrnost a důvěru, poznávání a přijímání jeden druhého, laskavost a laskání, povzbuzování a podporování, ochranu a útěchu a mnoho dalšího.

Funguje to i jinak, ozývají se námitky. Také mnoho přístrojů funguje, i když se jejich uživatel neřídí pokyny a návody. Ale jak funguje? Jak dlouho? Jak hladce? S jakým požitkem a účinkem?

Není úkolem pastora moralizovat a pranýřovat společnost. Ale odkrývat „kouzlo“ **Božího záměru** a moudrost **Jeho díla** těm, kteří mají uši k slyšení. A tak je třeba zmínit i *3. rozměr manželství*:

SPOJENÍ BOHEM

A Joyful 'toon by Mike Waters

Použito se svolením autora.

© 2011 Michael D. Waters
www.joyfultoons.com

Takže již nejsou dva, ale jeden. A proto co Bůh spojil, člověk nerozlučuje!

- Matouš 19:6

Hospodin sám sebe opakovaně popisuje jako *manžela*, jenž obětavě miluje svůj lid jako svou *ženu*, touží po její důvěře a poznání, buduje vztah, který ani smrt nerozdělí...

Váš pastor
Petr Krákora

OMLUVA OD RODIČŮ?

Mnoha lidem bývá zatěžko říct druhým, že se omlouvají za svou chybu, tím méně svým dětem. Jsou ale chvíle, kdy je omluva dítěti to jediné, co je třeba udělat. Přiznání a omluva poskytuje dobrou příležitost našim synům a dcerám, aby se naučili **důležitou lekci do života**.

Pamatuji si, jak jednou večer po náročném dni jsem byl obzvláště nevrlý ke své tehdy desetileté dceři. Když jsem si pak šel lehnout, došlo mi, že jsem se k ní nechoval správně a že ji budu muset požádat o odpuštění. A tak předtím, než druhého dne ráno vyrazila do školy, jsem si k ní sedl na bobek a řekl: „Zlato, vím, že je ti jasné, že ani tatínkové nejsou dokonalí, a musím uznat, že jsem se k tobě včera nechoval fér. Můžeš mi odpustit?“ Ona mě objala kolem krku a doslova mi vyrazila dech slovy: „Věděla jsem, že se mi omluvíš, tati. Jsi skvělej. Jasně, že ti odpouštím.“

Stejně jako má dcera se i většina dětí rychle otřepe a ráda usmíří. Možná vám slova omluvy nepůjdou tak snadno přes rty, ale vězte, že požádat své dítě o odpuštění, když jste jednali špatně, mu ukazuje, že **každý máme své chyby a nedostatky**, se kterými se pereme, které nám jsou líto, za které se omlouváme.

V rodinách, kde se omluvy nenosí, bývají problémy prostě přecházeny a zametány pod koberec. Přitom slovy „Omlouvám se“ nebo „Promiň, je mi to líto“ můžete přinést do své podrážděné a přetížené domácnosti **hojivou sílu a klidnou pohodu**.

Je to jistě pokořující zkušenost, ale nikoho dosud trochu té **neplánované pokory** nezabila. Naopak.

Originální text tohoto příspěvku můžete nalézt na internetu na adrese:

<http://www.drjamesdobson.org/free-download-from-dr-james-dobson/grace-and-forgiveness>

Dr. James Dobson je americký křesťanský psycholog a specialista na manželství a rodinu.

*Text je publikován se svolením vydavatele, **Family Talk with Dr. James Dobson**.*

Published with permission.

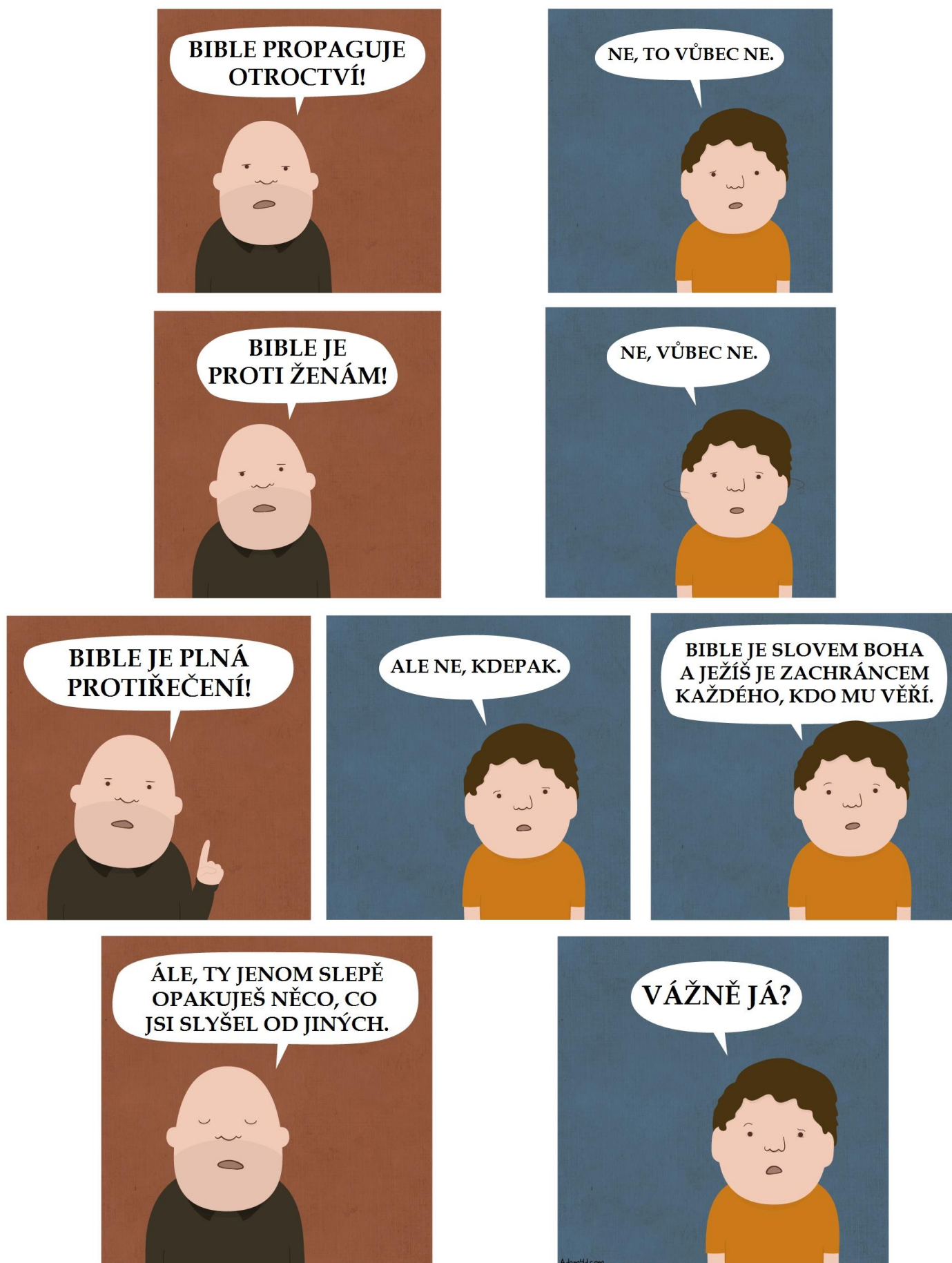

Ani fyzikální věda, ani psychologie nedokáže nikdy „vysvětlit“ lidské vědomí. Pro mě to znamená, že vědomí leží mimo sféru vědy, a právě zde také hledám vztah mezi Bohem a člověkem.

Sir Nevill Francis Mott – anglický fyzik a profesor teoretické fyziky na Universitě v Bristolu a v Cambridge; v roce 1977 získal spolu se svými spolupracovníky Nobelovu cenu za fyziku za výzkum elektrických a magnetických vlastností amorfních polovodičů

Slepé papouškování...

Komiks od Adama Forda

ORIGINÁL KOMIKSU NAJDETE NA INTERNETU NA ADRESE: <http://adam4d.com/blindly-repeating-things>
Přeloženo a použito se souhlasem autora. Translated and published with permission of the author.

VBS 2018 – Už jste přihlásili své děti?

Již 8. ročník **LETNÍ BIBLICKÉ ŠKOLY (LBŠ/VBS) 2018** budou letos opět vést **dobrovolníci ze Spojených států** – křesťané, kteří věnují svůj čas, peníze, schopnosti a nadšení na týdenní společnou práci a zábavu s našimi dětmi. Vedle skupiny kolem **Eda Kaspera** se jako neocenitelní pomocníci zapojují i **čeští dorostáci**, často z řad bývalých dětských účastníků VBS. Tématem letošního prázdninového týdne **od 9. do 15. července** (9-15/16h) bude *modlitba* a co se za ní skrývá. **Přihlášky a informace** najdete ve vstupu do školy a kaple, dále na internetu (www.luterani.cz/#lbs-vbs-2018) nebo si je vyžádejte e-mailem (info@zavináčluterani.cz) či osobně u pastorů či sekretářky mise. Těšíme se na další ročník VBS s dětmi od 6 do 15 let!

Křest v Plzni

V neděli **15. dubna 2018** vyznal ve shromáždění církve a před Bohem svou víru v Ježíše Krista, Božího Syna a Spasitele, a byl pokřtěn v Boží jméno pan **Petr Ladislav Stejskal**. Stal se tak dalším členem zachráněného Božího lidu, vyvedeného ze zajetí hříchu, strachu a smrti, spojeného s Ježíšem a putujícího do „zaslíbené země“.

Ať Bůh dál Petrovi bohatě žehná v našem společenství Ducha svatého!

„Kéž rostete v milosti a v poznání našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista.

Jemu buď sláva nyní a až do dne věčnosti.“

(2. Petrův 3:18)

Rozloučení v Tlučné

V pátek **16. března 2018** jsme se mohli ve smuteční síni v Nýřanech rozloučit s naší sestrou v Kristu, paní **Jarmilou Prokopcovou**. V březnu 2005 byla confirmována ve *Sboru sv. Petra* v Tlučné, kde se pravidelně scházela s ostatními věřícími, aby naslouchala Božímu slovu a chválila svého Pána, který jí slíbil: „*Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít. A každý, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky.*“ (Jan 11)

Paní Prokopcová pocházela z Moravy a moc ráda a dobře zpívala. Proto také při rozlučce s ní zazněly duchovní písně, které i ona sama v kapli zpívala: „AMEN, OTČE, RAČ TO DÁTÍ“ (ve zpěvníku č. 487), kde je vyjádřena naše naděje a touha, abychom „*s dušemi i s těly věčně Bohu náleželi*“; „JEŽÍŠ ŽIV JEST I JÁ S NÍM“ (č. 523), kde díky vzkříšení Ježíše vyslovujeme jistotu, „*že mám z hrobu zase vstáti*“.

Zamyšlení pastora Krákory se věnovalo právě tématu naděje a očekávání, o kterém píše např. Žalm 40,2-4: „*Všechnu naději jsem složil v Hospodina. On se ke mně sklonil, slyšel mě, když o pomoc jsem volal. Vytáhl mě z jámy zmaru, z tůně bahna, postavil mé nohy na skálu, dopřál mi bezpečně kráčet a do úst mi vložil novou píseň, chvalozpěv našemu Bohu. Uvidí to mnozí a pojme je bázeň, budou doufat v Hospodina.*“

Díky této naději se můžeme těšit na shledání s paní Jarmilou v našem nebeském domově...

Evropská konference pastorů v Plzni!

Ve dnech **1. - 3. června** hostíme v našem městě Plzeň, konkrétně v hotelu Lions, **mezinárodní konferenci konfesijních luteránských pastorů** z Evropy, sdružených pod hlavičkou CELC. Téma této pastorální konference zní *Neomylnost Písma – v čem spočívá a jaký je její význam*. Pastoři s manželkami a také studenti teologie se v neděli **3. června** zúčastní SLAVNOSTNÍ BOHOSLUŽBY ve Sboru sv. Pavla, po které následuje i malý hudební festival KONEC ROKU – ZAČÁTEK ROCKU, pořádaný Základní školou M. Luthera ve spolupráci s Music School Prague. Více informací naleznete na www.CELC.info (konference pastorů) a www.sml.cz (festival a koncert).

Výsledky našich darů Bohu

Ve *Sboru sv. Pavla v Plzni* jsme v *lednu až dubnu* darovali na **podporu šíření evangelia o Ježíši Kristu** (ve slovech milosti a skutcích dobročinnosti) celkem **13 740 Kč**. Děkujeme všem za jejich dary, kterými mj. dokazujeme, jak dobře chápeme, že mnohé zvládneme jako společenství lépe než jako jednotlivci. Bůh nám žehnej v tomto díle!

LIDSKÁ PRÁCE – VĚC POSVÁTNÁ A POŽEHNANÁ /II./

Druhá část kázání pastora Steva Pettita z One In Christ, Florida, USA

„**Otroci**, poslouchejte pozemské pány s bázní a chvěním, v upřímnosti srdce jako Krista. ...

A vy, **páni**, jedněte s nimi také tak a zanechte vyhrůžek;

vždyť víte, že jejich i váš Pán je v nebesích a že u Něho není přijímání osob.“

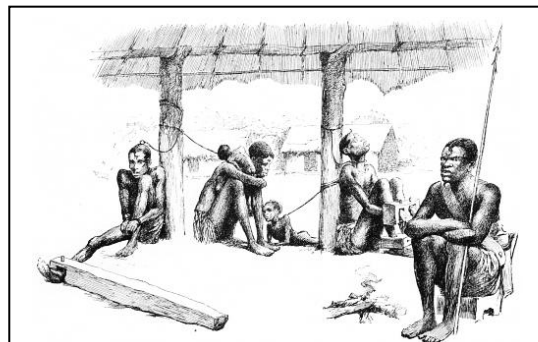
(Efezským 6:5-7, ČSP)

Při čtení těchto a jiných pasáží Bible vás možná napadne otázka: **Proč Nový zákon otevřeně nezavrhá a neodstraní otroctví jako takové?** Jak to, že třeba Pavel tady nepíše nic ve smyslu: „*Otroci, vzepřete se, povstaňte proti svým vykořisťovatelům!*“ Ani neříká: „*Vy, páni, propust'te všechny své otroky!*“ Je to možná trochu obtížná otázka, i když oprávněná.

Stručná a všeobecná odpověď by mohla znít asi takto: **Podstata i služba Kristova evangelia** není o svržení moci, o nastolení konkrétní formy vlády, o ustanovení sociálního systému a institucí. Nikde v Novém zákoně **nenajdeme slova o emancipaci lidstva silou, nucením, násilím či vzpourou.**

Neznamená to, že Nový zákon *ospravedlňuje* otroctví! Nikoliv. Avšak ani nevyzývá k třídním nepokojům a protestům proti vysokým daním, nebo proti nadvládě císaře, nebo proti otroctví jako takovému. Na druhé straně mluví o tom, že je bohužel a bohudobné starat se o chudé a utištěné a postižené, slitovávat se a nejednat hrubě s druhými...

Musíme si tedy jako křesťané stále pamatovat, že náš **skutečný boj není proti lidem** a že **naše zbraně nejsou lidské, tělesné**. Život, který žije Kristus ve svých dětech, a pravda, která je promlouvána v lásce – ty mají zřetelnější, pronikavější a trvalejší účinek než divoké a násilné svržení čehokoli v lidské kultuře.

Ubohý přístřešek pro otroky v USA kolem r. 1890

Povstání otroků a masakr ve Virginii (1831)

„Nejsem i já člověk a bratr?“

Evangelium Krista poskytuje lidstvu „setbu s dlouhodobým výnosem“. Mějte na paměti slova Ježíše, že jen „*pravda vás vysvobodí*“ (Jan 8:32); pravda, ne násilí. A jen Boží obětavá láska, ne lidské uvědomění, dokáže proměnit lidská srdce.

Evangelium jsme tedy „**emancipování**“ **všichni** – skrze něj otroci i páni mohou dojít skutečné svobody! Vírou v Krista jako Pána mohou páni a otroci, zaměstnanci a zaměstnavatelé, svobodně pracovat a vést jedni druhé tak, jak Bůh původně zamýšlel. V pokoře, úctě a věrnosti.

A toto chtěl Pavel především podtrhnout, že **v Kristově církvi** jak otroci, tak páni, jak zaměstnanci, tak šéfové, se **posadí vedle sebe k jednomu stolu** – ke stolu svého Pána – a budou **sdílet Jeho život** jeden s druhým. „*Potom*

už není Řek a Žid, obřezaný a neobřezaný, barbar, divoch, otrok a svobodný - ale všechno a ve všech Kristus.“ (Koloským 3:11)

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ.

VLNY, KTERÉ SE ŠÍŘÍ DÁL – 2

Po Ježíšově nanebevstoupení se evangelium o Kristu šířilo světem jako vlny na vodní hladině. Kdo z těch méně známých svědků Ježíše, zmíněných v Novém zákoně, přispěl k této „řetězové reakci“?

Dnes si všimneme dvou žen – **Lóis a Eunike**.

Autor **Daniel N. Balge** je profesorem na Martin Luther College a členem sboru St. Paul v New Ulmu, USA

Když se Boží slovo v moci Letnic šířilo jako vlna napříč Římským impériem, ne všichni, kteří poznali Ježíše jako svého Spasitele, byli úplní nováčci ve víře. Někteří z těch, ke kterým poselství o Ježíši dorazilo, již věřili v jediného Boha, Hospodina. Boží Duch již dříve stvořil v jejich srdcích očekávání Mesiáše a víru v Boží odpuštění, zaslíbené v Písmech Starého zákona. Nebyli to *konvertité* v pravém smyslu slova, ale spojili si sliby o Mesiáši s osobou Ježíše, o kterém se dozvěděli, že vstal z mrtvých.

SYNOVA PEVNÁ VÍRA

Mezi těmito dlouholetými věřícími, obohacenými poznáním Krista, byli i židovská žena jménem **Lóis**, její dcera **Eunike** a Euniky syn, **Timoteus**. Apoštol Pavel se s nimi setkal v **Lystře** v Malé Asii (dnešní Turecko), nejspíš už během své první misijní cesty a zcela jistě během své druhé cesty.

Ta první návštěva Lystry – popsána ve Skutcích 14:6-20 – byla bouřlivá. Jelikož tam skrze Pavla Bůh vyléčil chromého muže, byl Pavel a jeho tehdejší spolupracovník Barnabáš považováni místními obyvateli za řecké bohy. Brzy nato však dorazili do Lystry Židé z předchozích zastávek na Pavlově cestě a poštváli lidi, aby Pavla kamenovali. Tak krutě na Pavla útočili, že ho nakonec považovali za mrtvého a jeho tělo odvěkli za hradby města. Ale když ho obklopila skupina křesťanů, Pavel se zvedl a vrátil do Lystry. Další den pak s Barnabášem odešli do města Derbe.

Timoteus už tehdy mohl patřit mezi tyto věřící v Lystře. Pavlův druhý dopis Timoteovi to naznačuje („Ty však jsi sledoval mé učení, ... pronásledování a útrapy, jaké mne stihly v Antiochii, v Ikoniu a v Lystře.“ 3:10-11). Co je jisté, že když se Pavel vrátil později do Lystry při své druhé misijní cestě (viz Skutky 16:1-5), tentokrát se Silasem, je Timoteus popisován už jako „učedník“. Místní křesťané o něm navíc vydávali tak skvělé svědectví, že se ho Pavel se Silasem rozhodli vzít s sebou jako dalšího spolupracovníka.

Timoteus zůstal po Pavlově boku v časech dobrých i zlých. Někdy sloužil jako „prodloužená ruka“ Pavlovy služby, když šel předem do Makedonie nebo když převzal dílo tam, kam Pavel jít nemohl (Korint, Tesalonika, Efez, nejspíš i Filipy). Ať už byl Timoteus právě s Pavlem nebo ne, vždycky ho Pavel choval ve svém srdci. Miloval ho jako svého syna (1. Timoteovi 1:18; Filipským 2:22 – „O Timoteovi však dobře víte, jak se osvědčil, když se mnou jako syn s otcem sloužil evangeliu.“) a toužil ho opět spatřit, když „dokončoval svůj běh“ v chladné vězeňské cele (2. Timoteovi 4:7,9).

VZOR VE SVÉ MATCE

Co přispělo k tomu, že Timoteus byl takovým přínosem Pavlovi a šíření evangelia? Pavel to věděl: „Připomínám si tvou upřímnou víru, kterou měla už tvá babička Lóis a tvá matka Eunike, a kterou máš, jak jsem přesvědčen, i ty.“ (2. Tim 1:5) Jelikož Timoteův otec byl Řek, zjevně nekřesťan, připadlo na Lóis a Eunike, aby chlapce od mládí zasvětily do cesty, kterou má jít (Příslaví 22:6). Díky jejich úsilí, píli a výchově, požehnané Duchem svatým, Timoteus „od dětství [znal] svatá Písma, která [měla moc mu] dát moudrost ke spasení, a to vírou v Krista Ježíše“ (2. Tim 3:15).

Nikdo ve službě Pánu neměl takového mentora a takový model jako měl Timoteus v Pavlovi. Přesto i tento jedinečný vzor pouze stavěl na tom, co Timoteus prvně slyšel už z úst své matky, když seděl na klíně své babičky.

Ripple Effect: Lois and Eunice. Daniel N. Balge, Forward in Christ, Vol. 103, Num. 7 - July 2016. Copyrighted by WELS FiCh © 2017. Použito se svolením.